Dosarul nr.2-11413/23

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

16 mai 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galuşceac
Grefier Mihaela Bujag

examinând în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 05 iunie 2023, reclamantul ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul ***** a indicat că, la 21 august 2020 el, *****, prin intermediul avocatului său ales Daniliuc Nicolae, s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, în care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale în privința judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău Maria Guzun, Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, împotriva impostorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru în temeiul art. 339 CP RM - uzurparea puterii judecătorești soldată cu urmări grave.

Menționează că, reieșind din prevederile art. 19, 254, 265, 274 Cod de procedura penală al Republicii Moldova, Procurorul General al Republicii Moldova împreună a fost obligat să primească plângerea lui ***** din 21 august 2020, să cerceteze circumstanțele cazului dat complet, obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului și în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanță motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Comunică că, sunt norme de drept în vigoare, care au produs și produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova, și sunt obligatorii atât pentru Procurorul

General al Republicii Moldova, precum și pentru toți procurorii din cadrul Procuraturii Republicii Moldova.

La data de 26 august 2020, *****, a primit o scrisoare din Procuratura Republicii Moldova, semnată de Gavriliță Oleg, prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe cazul dat, iar procurorul dat i-a demonstrat că este departe de normele de procedură ale CPP RM.

La data de 05 septembrie 2020, *****, prin intermediul avocatului său ales Daniliuc Nicolae, a contestat acțiunile abuzive și ilegale ale lui Gavrliță Oleg cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

La data de 09 septembrie 2020, *****, a mai primit o scrisoare din Procuratura Generală a Republicii Moldova, semnată de Dimitraș Marcel, prin care i s-a mai demonstrat încă odată că și procurorul în cauză este departe de normele de procedură ale CPP RM.

La data de 18 septembrie 2020, *****, prin intermediul avocatului său ales Daniliuc Nicolae, a contestat la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) acțiunile, ilegale, abuzive și criminale ale impostorilor Gavriliță Oleg și Dimitraș Marcel în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021 plângerea lui *****, din 18 septembrie 2020 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a respins plângerea lui Alexei Galițchi, din 18 septembrie 2020 din motivul că argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254,265, 274 Cod de procedură penală al Republicii Moldova le consideră declarative și nefondate și vin în contradicție cu faptele constate pe parcursul examinării plângerii.

Instanța de fond a mai constatat că toate acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală.

Mai comunică că, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a încălcat flagrant și termenul de 10 zile de examinare a plângerii lui ***** din 18 septembrie 2020, stabilit în articolul 313 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

În dispozitivul încheierii din 05 martie 2021 judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a dispus că încheierea din 05 martie 2021 este irevocabilă.

Încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021 este în contradicție cu aceste norme de drept internațional.

La data de 11 mai 2021, *****, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolac, a atacat cu recurs la Curtea de Apel Chișinău încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021, în ordinea articolelor 437 - 451 Cod de procedură penala al Republicii Moldova.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 cererea de recurs din 11 mai 2021 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 27 septembrie 2021 a refuzat să examineze în fond cererea de recurs, depusă de către *****, la 11 mai 2021 din motivul

că încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021 nu putea fi atacată cu recurs.

Indică că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 este în contradicție cu norme de drept internațional.

Mai comunică că, pe parcursul cercetării cazului dat complet, obiectiv și sub toate aspectele, a solicitat organului de urmărire penală, procurorilor să ofere răspunsul la următoarele întrebări: din care considerente judecătorii de la Curtea de Apel Chișinău Maria Guzun, Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, judecătorii de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru nu s-au conformat Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, au menținut forțat puterea judecătorească în mâinile lor, nu și-au dat demisia și au continuat și mai departe să înfăptuiască justiția în Republica Moldova în interesele clanului judecătoresc corupt și incompetent, contrar prevederilor art. 2, 116 din Constituția Republicii Moldova, care au fost interesele judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău Maria Guzun, Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, a judecătorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru de a încălca flagrant prevederile Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, au menținut forțat puterea judecătorească în mâinile lor, nu și-au dat demisia și au continuat și mai departe să înfăptuiască justiția în Republica Moldova în interesele clanului judecătoresc corupt și incompetent, contrar prevederilor art. 2,116 din Constituția Republicii Moldova.

Menționează că, nici până-n prezent organul de urmărire penală și procurorii nu au oferit răspuns la întrebările date, nu a fost auzit, a fost ignorat și umilit de către procurori.

Prin urmare, scrisorile procurorilor Oleg Gavriliță și Marcel Dimitraș în cauză au un caracter superficial, iar situația de fapt și de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în paragrafele 90 și 91 din Hotărârea din 02.11. 2010 în cauza Mătăsaru și Savinschi contra Moldova, în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială și multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și motiva refuzul în începerea urmăriri penale pe presupuneri și ipoteze concepute.

În același context, conform prevederilor pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la aplicarea de către instanțele internaționale a unor prevederi ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nr. 3 din 09.06.2014, în cazul în care instanțele de drept se abțin de a da răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o, posibilitatea de a cunoaște dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului. 6 paragraful 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În aceste ordine de idei comunică că, atât organul de urmărire penală cât și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările, formulate de către avocatul ales al lui *****, Daniliuc Nicolae, prin ce au încălcat articolul 1 al Convenției europene pentru

apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție.

Organul dc urmărire penală, procurorii, instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274, 313, 437 - 551 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu s-a efectuat nici o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul din motivul că procurorii în cauză, și nu numai procurorii, nu vor să afle adevărul, nu au nevoie de adevăr pentru a nu deranja pe cineva și ai proteja pe acești numiți judecători, instanțele de judecată au închis ochii la aceste acțiuni criminale ale procurorilor.

În drept, indică art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova.

Suplimentar indică că, în cauza dată există însăși fapta infracțiunii, prevăzută de art. 339 din Codul penal al Republicii Moldova, există toate elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 339 Cod penal al Republicii Moldova - uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave.

Judecătorii din sistemul judecătoresc din Republica Moldova Maria Guzun Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru au sfidat Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, au sfidat și ignorat abuziv Constituția Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și au menținut ilegal și anticonstituțional puterea judecătorească.

Consideră că, o reparație echitabilă a prejudiciului moral, în sensul art. 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților omului, cauzat prin infracțiune, ar constitui suma de 50000 euro.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu stipulările articolul 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. l, 6,13, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art 1,4,7,8,20 din Constituția Republicii Moldova, articolelor 19, 2006, Cod civil al Republicii Moldova, solicită ***** încasarea în mod solidar de la Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău în beneficiul lui *****, suma de 50000 euro cu titlul de prejudiciu moral, cauzat prin infracțiune, și suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

La data de 17 iunie 2023, reprezentatului pârâtului Aparatul Președintelui Republicii Moldova, a depus referință solicitând respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței a indicat că, atestă ambiguitatea cererii de chemare în judecată, or, nu există nici o corelare logică între circumstanțele de fapt, de drept și

pretențiile reclamantului.

În acest sens, menționează că potrivit Codului de procedură penală, poate cere repararea prejudiciului material și moral cauzat printr-o infracțiune orice persoană căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale.

Prin urmare, cadrul normativ condiționează repararea prejudiciului material și moral doar persoanei în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, și care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia.

Totodată, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, se cer întrunite cumulativ câteva condiții, și anume: existența unui prejudiciu; existența unei fapte ilicite; existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, constatând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

La caz, din conținutul cererii de chemare deduce că, pretențiile reclamantului de a încasa prejudiciul material și moral rezultă din activitatea organelor procuraturii și instanțelor de judecată. Corespunzător, unicul temei al reclamantului de a formula cererea de chemare în instanța de judecată, în vederea reparării prejudiciului material și moral, constituie doar actele procesuale emise de către organele procuraturii și instanțele de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 15 al Codului Civil, apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) și alin. (2) lit. g) din același Cod, apărarea dreptului civil se face în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 2007 alin. (1) Cod Civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; - pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite de alte organe de drept, instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală este reglementat de Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, potrivit art. 1 din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a

prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, „prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești”.

În coroborare cu normale enunțate mai sus, conchide că, în speță, cererea de chemare în judecată, depusă de reclamant, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, a fost înaintată către Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Generală, Curtea Supremă de Justiție, Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău contrar normelor legale în vigoare. Or, normele legale citate mai sus acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat doar în cazul în care în privința acesteia a fost aplicată o ilegalitate, pe când, în speță, reclamantul doar reclamă că cererea lui nu a fost soluționată conform așteptărilor sale și nu i-a fost oferit un răspuns râvnit, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

La data de 29 iunie 2023, reprezentatului pârâtului Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova, a depus referință solicitând respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

Indicând că, în conformitate cu prevederile art. 60 din Constituția Republicii Moldova, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului. Competențele și atribuțiile de bază a Parlamentului sunt enumerate la art. 66 din actul suprem nominalizat supra.

În aceeași ordine de idei se relevă că pârâtul este persoana care se prezumă că ar fi încălcat sau contestat drepturile și interesele legitime ale reclamantului. Astfel, Parlamentul Republicii Moldova, prin natura și esența rolului pe care îl are nu a încălcat careva drepturi, inclusiv și cel indicat de reclamant în cererea de chemare în judecată supusă examinării, respectiv este neclară atribuirea statutului de pârât în cauza civilă vizată.

În context, remarcă că drept urmare a analizei speței vizate în cererea de chemare în judecată, constată faptul că reclamantul, în mod eronat și lipsit de suport legal a înaintat pretenții împotriva Parlamentului Republicii Moldova. Or, ultimul nu poate avea calitatea de pârât în acțiunea înaintată, din considerent că obiectul pretinsului litigiu depășește sfera de competență a Parlamentului Republicii Moldova.

Reiterează că, reclamantul solicită încasarea în beneficiul său, în mod solidar de la Președintele, Parlamentul, Guvernul, Curtea Supremă de Justiție, Procuratura, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău - a Republicii Moldova a sumei de 50000 euro cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 10 mii lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Reliefează că în conformitate cu prevederile art.6 al Legii nr. !545/!998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, „dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazurile: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța

judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

De asemenea, conform prevederilor art.10 din Legea nr.1545/1998 „dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6".

Reține că pricina înaintată de reclamant nu este prevăzută de lege, fapt care conduce la inadmisibilitatea acțiunii.

Totodată, relevă că în conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) al Legii nr.1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează conform normelor de procedură civilă în vigoare. Este de avut în vedere că această categorie de cauze civile care vizează nemijlocit statul Republica Moldova, se află în gestiunea autorității publice respective. Or conform Legii nr.1545/1998, „organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției".

Drept consecință celor sus-menționate, constatăm de asemenea că toate cerințele reclamantului sunt total lipsite de suport legal.

La data de 27 iunie 2023, reprezentatului pârâtului Judecătoria Chișinău, a depus referință solicitând respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

Indicând că, în conformitate cu art. 19 alin.(l) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Potrivit art. l din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Totodată, conform art.5 alin.(l) al Legii nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Astfel, deduce că, cererea de chemare în judecată depusă de *****, prin intermediul avocatului său Daniliuc Nicolae, privind repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, a fost înaintată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, contrar normelor legale în vigoare, or, pornind de la prevederile Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire

penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, pârât în astfel de acțiuni urmează a fi Ministerul Justiției.

Astfel, reieșind din cele menționate, considerăm că acțiunea depusă de reclamantul *****, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae, împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, având în vedere faptul că a fost înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

La data de 23 ianuarie 2024, reprezentatului pârâtului Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova, a depus referință solicitând respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, indicând că, potrivit art.5 alin.(1) al Legii nr.1545, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Este de avut în vedere că această categorie de cauze civile care vizează nemijlocit statul Republica Moldova, se află în gestiunea autorității publice respective.

Conform Legii nr.1545/98, „organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției”, astfel pâârții indicați în cererea de chemare în judecată sunt Pârâți necorespunzători.

Menționează faptul că reclamantul nu a demonstrat existența unei sentințe de achitare devenite definitive și irevocabile; scoaterea reclamantului de sub urmărire penală sau a încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; existența unei hotărârii adoptate de către instanța de judecată cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; existența încheierii adoptate de către judecătorul de instrucție în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Invocă inexistența anumitor raporturi juridice între pârât și reclamant.

În același context, reține că reclamantul nu a invocat temeiuri care ar condiționa, atribuirea calității de pârât Parlamentului.

Astfel, remarcă că drept urmare a analizei speței vizate constatat faptul că reclamantul, în mod eronat și lipsit de suport legal a înaintat pretenții împotriva Parlamentului Republicii Moldova. Or, ultimul, nu poate avea calitatea de pârât în acțiunea înaintată de reclamant, din considerent că obiectul pretinsului litigiu nu intră în sfera de competență a Parlamentului.

Reclamantul *****, reprezentații pârâților Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind înștiințați în mod legal, despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge integral cererea de chemare în judecată din următoarele considerentele.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (2) şi (3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) CPC, explicațiile date de părți şi intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute şi care au importanță în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În ședința de judecată cu certitudine s-a constatat că, la data de 21 august 2020 Daniliuc Nicolae, în interesele lui *****, a înaintat Procurorului General al Republicii Moldova, plângere prin care a solicitat dispunerea începerii urmării penale în privința judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău Guzun Maria, Clima Vladislav, Dașchevici Grigore și a judecătorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii MOlodva Cobăneanu Ala, Stratulat Galina, Bejenaru Iurie, în temeiul art. 339 CP.

Prin scrisoarea nr. 22-146/16-892 din 22 august 2020, Daniliuc Nicolae, avocatul cet. *****, a fost informat că cerințele aferente plângerii din 21 august 2020, nu au fost examinate potrivit Codului de procedură penală, respectiv nu a fost emisă nici o hotărâre potrivit art. 274 alin (1) CPP, or din conținutul sesizării și materialelor anexate nu rezultă circumstanțe din care ar rezulta o bănuială rezonabilă. În context procurorul în secția reprezentare în procedurile non-penale și implementare CEDO, Gavrilița Oleg, a conchis despre inadmisibilitatea intervenii organelor procuraturii la aprecierea legalității sau, după caz a ilegalității actelor judecătorești de dispoziție, inclusiv lipsa evidentă a vreunui temei pentru a iniția un proces penal în privința judecătorilor indicați în plângere.

La data de 05 septembrie 2020, Daniliuc Nicolae, în interesele lui *****, a înaintat Procurorului General al Republicii Moldova plângere împotriva refuzului Procurorului General a Republicii Moldova de a dispune începerea urmării penale, solicitând conformarea prevederilor art. 19, 254, 265, 274 CPP RM, a primi plângerea din 21 august

2020, a cerceta cazul complet, obiectiv și sub toate aspectele cazului dat pentru aflarea adevărului cu emiterea unei ordonanțe motivate pe cazul dat.

Prin scrisoarea nr. 22-146/16-908 din 09 septembrie 2020, procurorul-șef al secția reprezentare în procedurile non-penale și implementare CEDO, Dimitaș Marcel, a constatat că adresarea din 21 august 2020 de a începe urmărirea penală în baza art. 339 din Codul penal în privința mai multor judecători de la Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție pentru pronunțarea actelor judecătorești de dispoziție într-un litigiu civil (privind respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă) nu conține descrierea unor fapte care ar putea, ipotetic, întruni semnele componenței de infracțiune. În context conchide despre lipa evidență a unor temeiuri pentru inițierea unui proces penal în privința magistraților indicați în plângere.

La data de 18 septembrie 2020, Daniliuc Nicolae, în interesele lui *****, a depus la Judecătorie Chișinău (sediul Ciocana) plângere împotriva refuzului de a dispune începerea urmării penale, prin care a solicitat obligarea Procurorului General al Republicii Moldova de a conforma prevederilor art. 19, 254, 274 din Codul de Procedură Penală a Republicii Moldova a cerceta cazul complet, obiectiv și sub toate aspectele pentru aflarea adevărului cu emiterea unei ordonanțe motivate pe cazul dat.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr. 10-1677/2020 din 05 martie 2021, s-a respins plângerea avocatului Daniliuc Nicolae, depusă în interesele petiționarului ***** împotriva acțiunilor procurorului, ca fiind neîntemeiată.

La data de 11 mai 2021, Daniliuc Nicolae, în interesele lui ***** a depus recurs împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 05 martie 2021, prin care a fost respinsă plângerea lui ***** din 18 septembrie 2020.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, nr. 10r-554/21 din 27 septembrie 2021, s-a respins ca inadmisibil recursul avocatului Daniliuc Nicolae, în interesele petiționarului *****, și menținută încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 martie 2021.

Conform art. 9 alin (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 15 alin (1) – (3) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărârea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată.

Conform art. 16 alin (1) lit. g) și alin (2) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Conform art. 19 alin (1), (3) și (5) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În conformitate cu art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Astfel, instanța de judecată reține că, prin cererea de chemare în judecată reclamantul ***** a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 550000 euro, cauzat prin infracțiune şi încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, după cum rezultă din cerere de chemare în judecată și înscrisurile anexate, reclamantul ***** invocă anumite încălcări săvârșite în cadrul procesului penal, respectiv cadrul legal care stabilește procedura reparării prejudiciului în urma erorilor și acțiunilor ilicite ale procuraturii și instanțelor de judecată este Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XII din 25 februarie 1998.

Astfel, cauza urmează a fi examinată sub prisma prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XII din 25 februarie 1998.

Potrivit art. 2 alin. (1) al Legii nr. nr.1545-XII din 25 februarie 1998, noțiunea de acțiuni ilicite a fost definită ca, acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).

Conform art. 3 al Legii enunțate, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

În conformitate cu art. 6 al Legea nr.1545-XII din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Totodată, conform art. 2007 alin (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Conform art. 2036 alin (1), (2) și (3) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

În aceste condiții, reieșind din cumulul circumstanțelor constatate supra raportate la Legea nr.1545-XII din 25 februarie 1998, cerințele invocate de către reclamantul ***** privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, nu cad sub incidența prevederilor Legii nr.1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii

și ale instanțelor judecătorești, or angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acţiuni survine doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art.3 Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998.

De asemenea se reține că, ***** a dispus de pârghii legale pentru a contesta și a exprima dezacordul cu acțiunile organului de urmărire penală și a procurorului, în acest sens a adresat plângere către Procurorul General al Republicii Moldova, totodată formulând la o plângere și la judecătorul de instrucție asupra acțiunilor/inacțiunilor a organului de urmărire penală și a procurorului. Respectiv, epuizând toate mecanismele de revendicare a pretinselor drepturi încălcate.

Suplimentar se reține că, potrivit art. 5 alin (1) al Legii nr.1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Astfel, reclamantul a înaintat acțiunea privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei *****, însă reieșind din prevederile enunțate, precum și din circumstanțele de fapt descrise și temeiurile legale formulate de către reclamant în prezenta acțiune, instanța de judecată nu dispune de abilitatea legală de a pune în sarcina pârâților Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, a obligației de a compensa pretinsele prejudicii suportate de reclamant, or, acțiunea reclamantului a fost înaintată împotriva unor pârâți necorespunzători.

Pe cale de consecință, având în vedere normele sus menționate, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 96, alin. (1) şi alin. (2) cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. În cazul în care partea care a câştigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul.

Astfel, ţinând cont de faptul că cerinţa principală din acţiunea înaintată de către D***** cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, a fost respinsă, în mod subsecvent, se va respinge şi cerinţa accesorie cu privire la compensarea cheltuielilor suportate pentru asistenţă juridică în sumă de 10000 lei.

În conformitate cu art. art. 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Eduard Galuşceac
Judecătorul